

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 185/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. H., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 2/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. H. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2008 doručená sťažnosť Ing. M. H. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 2/2000.

Sťažovateľ uviedol, že „... je fyzická osoba, ktorá je odporcom v I. rade vo veci návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu (...), ktorý podali na Okresnom súde Košice II ešte v roku 1988 navrhovatelia (...). V pôvodnom návrhu išlo o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva niekoľkých parciel a rodinného domu postaveného na parc. č. 494 a vec bola vedená pod spisovou značkou 19 C 743/88. Rozsudkom zo dňa 05. 12. 1997 súd zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo k jednotlivým parcelám a návrh navrhovateľov o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu nachádzajúcemu sa na parc. č. 494 vylúčil na samostatné konania, pričom v súčasnosti je táto vec vedená pod spisovou značkou 19C/2/2000 (...). Môj mandant poukázal na prieťahy v konaní sťažnosťou zo dňa 04. 04. 2008. Predseda Okresného súdu Košice II (...) reagoval na podanú sťažnosť listom zo dňa 10. 04. 2008, v ktorom konštatoval, že podaná sťažnosť je čiastočne dôvodná, nakoľko k určitým prieťahom v danom konaní došlo. Ďalej uviedol, že situácia bola spôsobená skutkovou obtiažnosťou sporu, ale aj enormnou zaťaženosťou vo veci konajúceho sudcu, ktorá neumožňovala vykonávať úkony, vytyčovať pojednávania a rozhodovať veci v účastníkmi predpokladaných lehotách. (...)“.

Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil vo svojom náleze, že:

„1. základné právo sťažovateľa(...) na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod spisovou značkou 19 C 2/2000 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod spisovou značkou 19 C 2/2000 konal bez zbytočných prieťahov.

3. sťažovateľovi (...) priznáva finančné zadostučinenie vo výške 300.000,- Sk (slovom tristo tisíc slovenských korún), ktoré je mu Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť Ing. M. H. (...) trovy právneho zastúpenia vo výške 6.732,- Sk (slovom šesťtisíc sedemstotridsať dva slovenských korún) na účet advokáta JUDr. J. Č. (...) do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila táto podmienka, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 4. apríla 2008 sťažnosť na prieskum predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi z 10. apríla 2008 uznal sťažnosť za čiastočne dôvodnú a uviedol: „... Uvedená situácia bola spôsobená skutkovou obtiažnosťou sporu, ale aj enormnou zaťaženosťou aj vo veci konajúceho sudcu, ktorá neumožňovala

vykonávať úkony, vytyčovať pojednávania a rozhodovať veci v účastníkmi predpokladaných lehotách. V súčasnosti súd vo veci plynulé koná. Napriek konštatovaným skutočnostiam bol zákonný sudca s Vašou sťažnosťou oboznámený, upozornený na potrebu plynulého konania a jeho priebežnosť budem sledovať do právoplatného skončenia veci.“

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená už 24. apríla 2008, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. mája 2008